

СЕКЦІЯ 8

ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА ЇХ РОЛЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Марія Винарчик

к.пед.н. кафедра порівняльної педагогіки

та методики викладання іноземних мов

Роксолана-Катерина Хомцій,

студентка 3 курсу навчально-наукового інституту іноземних мов,

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка,

м. Дрогобич

НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОЦІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У зв'язку з посиленням міжнародних і міжкультурних відносин у сучасному світі необхідно вивчити одну або декілька мов для подолання мовних бар'єрів між людьми. Знання іноземних мов допомагає у професійному рості, дозволяє реалізовувати подорожі у різні країни.

Формування вмінь і навичок іншомовної діяльності за допомогою новітніх технологій у процесі вивчення іноземної мови відбувається інтенсивніше, оскільки не тільки удосконалюється навчальний процес, але вчителі мають змогу визначати зміст навчання і вибирати зручний для школярів темп і режим роботи. Вчитель виступає в “ролі радника”, який підказує учням шляхи та способи оволодіння іншомовною діяльністю за допомогою новітніх технологій. Він не повинен претендувати на роль лідера чи керівника навчального процесу, а бути другом і радником, який допомагає учням розвиватись та вдосконалюватись.

Завдання сучасного вчителя – активізувати пізнавальну діяльність учня у процесі вивчення іноземної мови. Дистанційне навчання в умовах карантину застало вчителя у повній мірі використовувати Інтернет-ресурси, новітня методика допомогла реалізувати особистісний підхід до процесу викладання

іноземної мови з урахуванням індивідуальних здібностей учнів. І педагог, і учень мали змогу пересвідчитись, що можливості використання новітніх технологій є справді величезні, адже відкривають вільний пошук будь-якої інформації, пропонують різноманітні форми колективної взаємодії. На уроках іноземної мови за допомогою Інтернету можна вирішувати цілий ряд дидактичних завдань: формувати навички і вміння читання на основі автентичного матеріалу; використовуючи матеріали глобальної мережі для написання рефератів, підготовки доповіді на конкретну тему; удосконалювати вміння письмової мови, виконуючи тести і вправи; поповнювати словниковий запас учнів шляхом вивчення віршів, розмовних тем. Цікаві форми іншомовної діяльності здатні підвищувати в школярів мотивацію до вивчення мови.

Діти можуть брати участь у вікторинах, тестах, олімпіадах за допомогою Інтернет ресурсів, тим самим покращуючи свої вміння і навички володіння іноземною мовою. Учні можуть отримувати інформацію самостійно, знаходити щось нове з теми, над якою працюють. Змістовна основа масової комп'ютеризації пов'язана з тим, що сучасний комп'ютер є ефективним засобом оптимізації умов розумової праці і, можливо, найбільш корисним при індивідуалізації певних аспектів викладання та навчання іноземної мови.

Зрозуміло, що багато з цих новітніх технологій (програмне забезпечення, програми, веб-сайти, онлайн-платформи тощо) повинні бути опановані передусім вчителем. Потрібно визнати, що мало хто з них вміє створити мультимедійну книгу, оформити звіт-відео, радіо-шоу або створити відео-гру.

На уроці іноземної мови учень стикається з великою кількістю проблем, пов'язаних із мотивацією до її вивчення. У таких випадках саме нові форми роботи дають змогу покращити рівень викладання та навчання, заохотити учнів вивчати іноземні мови.

Ефективна співпраця і комунікація виступають базовими компонентами такого навчання, яке ставить перед собою мету спільного розв'язання поставлених проблем, набуття навичок монологічного та діалогічного мовлення, читання,

письма, аудіювання. Це також виховання почуття відповідальності, критичного мислення, що сприяє досягненню вагомих результатів іншомовної діяльності.

Ось чому процес викладання і навчання іноземної мови повинен бути активований застосуванням новітніх технологій, залежно від поставлених мети і цілей. Не усі педагоги погоджуються з думкою, що новітні технології мають переваги над традиційними методами і принципами процесу викладання і навчання іноземної мови, позаяк ми звикли довіряти перевіреним формам роботи на уроці іноземної мови, але, мусимо визнати, що сучасні молодші школярі зростають серед комп'ютерів, екранів, планшетів та інших засобів, які поступово стають невід'ємною частиною освітнього процесу.

Сенсорний екран пропонує більше можливостей для використання його у порівнянні зі шкільною дошкою, він, безсумнівно, є ефективнішим як інструмент, позаяк пропонує аудиторії цілий ряд переваг для покращення іншомовної діяльності. “Використання комп'ютера в процесі навчання сприяє також підвищенню інтересу й загальної мотивації навчання завдяки новим формам роботи і причетності до пріоритетного напрямку науково-технічного прогресу; активізації навчання завдяки використанню привабливих і швидкозмінних форм подання інформації, змагання учнів з машиною та самих із собою, прагненню отримати вищу оцінку; індивідуалізації навчання – кожен працює в режимі, який його задовольняє” [3, с. 143].

Шляхи інтеграції новітніх методів у навчальний процес практично необмежені. Відомо, що на початковому етапі доцільним є використання гри, оскільки саме вона є визначальною формою іншомовної діяльності. Це зумовлено тим, що групова робота серед дітей молодшого шкільного віку має очевидні переваги над індивідуальною: у групах діти залучаються до колективної творчої діяльності, веселої і цікавої взаємодії. Особливої уваги на початковому етапі заслуговує інтерактивне навчання письма та читання. Текст повинен бути підібраний відповідно до віку школярів. Доцільно читати казки, переглядати мультфільми із наступним їх обговоренням.

Одним із визначальних принципів іншомовної діяльності на початковому

етапі є принцип наочності, який “передбачає навчання на основі живого сприймання конкретних предметів і явищ дійсності або їх зображень. Наочність буває: натуральна (рослини, тварини, гірські породи, зоряне небо, прилади, машини, явища природи), образна (картини, таблиці, моделі, муляжі, математичні фігури), символічна (географічні карти, графіки, діаграми, схеми, формули). Вона сприяє розумовому розвитку учнів, допомагає виявити зв’язок між науковими знаннями і життєвською практикою, полегшує процес засвоєння знань, стимулює інтерес до них (розвиває мотиваційну сферу учнів), допомагає сприймати об’єкт у розмаїтті його виявів і зв’язків. Використання наочності потрібно підпорядковувати конкретній меті, розвитку самостійності й активності учнів з урахуванням їх вікових особливостей. Вона має бути змістовною, естетично оформленою, відповідати психологічним законам сприймання, не повинна містити нічого зайвого і не викликати додаткових асоціацій. Готуючи учнів до сприймання наочності, її не слід переоцінювати або недооцінювати у процесі навчання” [2, с. 317].

“Оскільки процес вивчення іноземної мови передбачає, передусім, комунікацію, то для отримання високих результатів іншомовної діяльності важливою є допомога кваліфікованих педагогів. Навчання є ефективним лише за умови достатньої мотивації учнів та завдяки методологічним підходам до викладання іноземних мов” [1, с. 15]. Не слід забувати, що головним на уроці є учень із його внутрішнім світом, тож основне завдання учителя підібрати правильну методику для того, щоб підтримувати мотивацію школяра до вивчення іноземної мови.

Основною метою вивчення іноземної мови є формування і розвиток комунікативної культури школярів, навчання її практичному опануванню. Завдання вчителя не полягає в тому, щоб створити умови навчання, однакові для всіх учнів, важливо вибрати такі методи навчання, які б дозволили кожному учневі проявити свою активність, свою творчість. На початковому етапі урок іноземної мови повинен бути для кожного школяра мандрівкою у цікавий світ із безліччю пригод. Вчителю важливо пам’ятати, що жодний новітній засіб викладання і

навчання не здатен замінити школярам живого спілкування, тому невід’ємною частиною кожного уроку іноземної мови має бути комунікація.

Список використаних джерел

1. Винарчик М.П. Методологічні підходи до викладання іноземних мов і комунікативний дискурс: зб. матеріалів III Всеукр. наук. Інтернет-конф. (19–20 березня 2020 р.). Кам’янець-Подільський: Кам’янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2020. С. 15–20.
2. Волкова Н.П. Педагогіка: навч. посіб. 4-те вид., стереотип. Київ : Київ : Академвидав, 2012. 616 с.
2. Фіцула М.М. Педагогіка: навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти. Київ : Видавничий центр “Академік”, 2002. 528 с.